

[Søren Andersen.]

følger forvaltningskommissionens henstilling om at lægge administrationen ud til amterne, så at udbetaling af tilskud og revision af arbejdsregnskaberne finder sted dér, og det finder jeg er en fordel.

Jeg finder, det er en fordel, at en del mindre landkommuner, der ikke har haft tilstrækkeligt med ledige til at kunne benytte denne lov, nu vil kunne gøre brug af den, idet der åbnes mulighed for at dispensere gennem amtsnævnene fra henvisningsbestemmelsen som følge af, at der ydes forsikringsmæssig understøttelse over en længere periode end tidligere. Det finder jeg rigtig, men jeg mener også, at ministeriet bør have hånd i hanke med forholdene og have lejlighed til at se nærmere på disse dispensationer. Når det fremtidig pålægges amtsnævnenes at give meddelelse om beskæftigelse ifølge denne lov både til amtet og arbejdsanvisningskontoret og ministeriet, er det af rene og skære praktiske og administrative grunde.

Lad mig videre sige om § 6, som går ud på, at kommunerne ved et arbejdes påbegyndelse skal indberette, hvor mange der er beskæftiget ved arbejdet, og hvor lang tid man mener det vil vare, at jeg finder denne ordning fornuftig; den vil ganske sikkert give et bedre billede af den samlede beskæftigelse i henhold til loven end det, den tidligere ordning gav.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget.

Clausen (Olufskjær): Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting. Det er klart, at der udover de almindelige større beskæftigelsesarbejder i mange kommuner er arbejder, som det kan være nyttigt og af stor betydning at få udført, men som kommunerne ikke har kunnet udføre. Disse arbejder, der i reglen omfatter meget begrænset beløb, vil det naturligvis være rart at kunne få iværksat i overensstemmelse med lovens idé: at skaffe arbejdsløse beskæftigelse i en kortere periode.

Siden loven blev vedtaget første gang i 1936, har der, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, været udført arbejder til forskellige refusionsbeløb, således i 1950—51 til et refusionsbeløb på 927 185 kr. Det er min opfattelse, at i de år, der kommer, kan der meget let i de forskellige landkommuner — og det er navnlig dem, der skal gøre brug af en lov af denne karakter — komme perioder, hvor den på egnen værende arbejdskraft er uden beskæftigelse.

Jeg er derfor helt indforstået med, at denne lovgivning fortsætter, og jeg vil gerne udtale min anerkendelse af det initiativ, den højtærede socialminister har taget ved at gennemføre en betydelig forenkling af selve administrationen. Der er iøvrigt ingen tvivl om, at man med langt større sikkerhed ude i amterne er i stand til i forbindelse med de offentlige arbejdsanvisningskontorer at følge disse arbejder og føre kontrol med, at der ikke finder misbrug sted.

Det er ligeledes efter min opfattelse en absolut nødvendighed, at bestemmelsen i § 2 om dispensation fra reglen om den lange ledighed som forudsætning for at få beskæftigelse ved disse arbejder gennemføres. Vi har nu gennem de senere år haft en sådan beskæftigelse, at de bestemmelser, der hidtil har været gældende her, ville hindre, at arbejder af den her omhandlede art overhovedet kunne udføres.

Vi er derfor villige til ved et hurtigt arbejde i et udvalg at medvirke til lovforslagets snarlige gennemførelse.

Svend Jørgensen: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget. Vi skønner det hensigtsmæssigt, at denne lovgivning fortsættes, og vi finder det betydningsfuldt, at ordningen nu forenkles ved, at ansvaret for administrationen samt revisionen og anvisningen af tilskuddene bliver henlagt til amterne.

Alt i alt er der, hvis lovforslaget gennemføres, skabt en ønskelig decentralisering af lovens administration. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Niels Kr. Nielsen: Selve det princip, som ligger til grund for den lov, som det foreliggende lovforslag tilsigter at ændre, taler mig egentlig ikke personlig. Det, at kommunerne får adgang til at iværksætte mindre betydelige kommunale arbejder og ved iværksættelsen af disse mindre betydelige arbejder får refunderet 40 pct. af arbejdslønnen gennem den fælleskommunale udligningsfond, kan egentlig ikke virke fremmende for en sund kommunalpolitik. Det foreliggende lovforslag ændrer egentlig ikke lovgivningens princip; der er kun tale om ændringer af rent formel eller rent teknisk art, og de fleste ændringer er kun en følge af, at ministeriet har ændret navn fra arbejdsministeriet til arbejds- og socialministeriet.

Hvad angår lovforslagets § 1, stk. 2, der går ud på, at regnskaber over de udførte arbejder skal indsendes til amtet til revision i stedet for som hidtil til ministeriet, har jeg